

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

KOMMISSIE VAN REDAKTIE :

Ds. G. Blom, Meerkerk; Ds. H. C. van der Ent, Dordrecht - Centrum; Ds. R. Kok, Soest. Ds. H. van Leeuwen, Elburg; Ds. D. Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; Ds. M. Vlietstra, Bunschoten; A. Beukers, Alphen a.d. Rijn; J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen a.d. Rijn.

REDAKTIE :

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13,
4231 BP Meerkerk. Telef. 01837-1357

ADMINISTRATIE :

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74 2406 EP Alphen aan den Rijn, telef. 01720 - 73814, postrek. 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen aan den Rijn.
Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,25 per mm. Bij kontrakt korting.

Meditatie

De troostbron van Gods belofte.

„Want een kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven en de heerschappij is op Zijn schouder en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst”.

Jesaja 9:5

Daar de duisternis der ongerechtigheid in ons is, wonen wij in het land van de schaduw des doods. En dat is onder het oordeel des Heeren. Want wij zijn door onze moedwillige ongehoorzaamheid van kinderen des lichts, kinderen der duisternis geworden.

En wij kunnen bij de aanvang en bij de voortgang alleen door de Vader der lichten van uit de duisternis in het licht van Zijn ontfermende liefde gesteld worden.

Hoewel Hij ons in Zijn nederbuigende goedheid gesteld heeft onder het licht van Zijn dierbaar Evangelie, om dat met een biddend hart te overdenken, zo zijn en blijven wij toch afhankelijk van de dierbare werkingen van Zijn Geest, om de Waarheid te verstaan. Want Zijn Geest kan ons alleen leiden in de verborgenheden des heils, om er uit te leren leven. Wat het hart alsdan voor het eerst of bij vernieuwing aan Zijn licht verbindt. Daar Hij ons in dat licht iets laat zien van Zijn goedertierenheid, die leidt tot bekering.

Maar daarmee zijn we nog niet verlost, al werd het hart er door aan de Heere verbonden, want de vijanden laten hun prooi zo maar niet los om uit de gevangenis tot de vrijheid weder te keren. En het hart zucht en zegt: „Gij hebt het volk, dat er door verblijd was wel vermenigvuldigd, maar Gij hebt de blijdschap niet groot gemaakt”.

Het ontvangt wel bewijs, dat de Heere aan hen dacht, en dat het in Hem mogelijk was hen te verlossen. Het volk zag bij het licht van de Machtige Jacobs, wel over de macht van de vijanden heen. En zo was het als uit de verte, toch een blij zijn voor het aangezicht des Heeren. Want het oog was er door gevestigd op Zijn ontfermende liefde. De redeneringen van het ongeloof waren er door ter neder geslagen. Het hart had een levende hoop, dat de Heere Zichzelf nader zou verklaren tot hun behoud.

En dat is geschied in de boodschap, die uit de mond van des Heeren knecht Jesaja beluisterd mocht worden: „Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven”. Eerst zag het volk een licht, maar nu zien zij het Licht in het Kindeke, de Zoon Gods. En dat gaf meer sterkte en meer blijdschap in het hart van het verdrukte volk.

En zo kreeg Ruth op de akker van Boaz, allengskens steeds meer klaarheid in zijn dienende liefde. Want tot zijn jongens was door hem gezegd: „En laat ook allengskens van de handvullen voor haar wat vallen en laat het liggen, dat zij het opleze en bestraft haar niet”. En zo komt de Heere nog het oog des geloofs met steeds meer klaarheid te openen voor de dienende liefde van Christus, bij het licht van het Woord des Geestes.

Het is een belofte, die het volk eenmaal daadwerkelijk zou aanschouwen in de krib van Bethlehem. Maar die desniettemin haar kracht en vreugde reeds had in het hart onder de oude dag. Van meet af had dat al haar kracht in het hart van Adam en Eva, daar zij er door kwamen te leven uit de beloofde Zaligmaker, door het geloof dat Hij

schonk. De Heere leert bij de aanvang en bij de voortgang het hart leven uit Zijn Goddelijk beloven, daar dat toch is de bron van het kinderlijk geloven.

Wat als vanzelf hier de vraag doet rijzen: Hoe gaat dat in zijn werking, om er door te komen tot de beleving van het geloof? En dan moet het ons duidelijk zijn, dat het hart bij de wedergeboorte door de inlijving in Christus, het wezen des geloofs ontvangt, door de dierbare werkingen van de Heilige Geest. En daar de liefde Gods wordt uitgestort in het hart bij het schrijven van de wet der liefde in het hart, is dat het wezen des geloofs, dat door de liefde werkt. Waartoe het hart klaarheid bekomt in de beloften van het Verbond, om er gelovig mee werkzaam te worden aan de troon der genade. En zo wordt het hart aanvankelijk met melk gevoed, uit de beloften van het Evangelie, waarin de smaak is van Gods goedertierenheid, tot verbinding aan Hem.

De beloften zijn dan het hart dierbaar als geschenk van de Vader, daar Zijn liefde er ons door wordt geopenbaard in het schenken van de Zoon Zijner liefde. Die vanwege Zijn bereidwilligheid tot het opbrengen van de nodige borgtocht, is gezalfd met vreugdeolie door de Heilige Geest. „Want een Kind is ons geboren en een Zoon is ons gegeven”. En bij het licht van het Woord, wordt Hij het hart steeds meer dierbaar en onmisbaar. Waarin dan is de kracht en de wasdom van het geestelijke leven des geloofs, daar het is werkende door de liefde. En daarin is dan ook de gemeenschap der heiligen. Daar zij elkaar in dat heilig „ons” krijgen te ontmoeten. Zodat zij daarin met en door elkaar, er door opgeroepen worden Kerstfeest te vieren. Want Hij heeft door Zijn inspraak als de hemelse Advocaat, ook Zijn inspraak in het hart. Om door Zijn komst in het vlees, de Vader te prijzen in het geven van de Zoon en in het werken van de Heilige Geest, door Hem het lichaam toe te bereiden.

En zo schittert het licht van Gods vriendelijk aangezicht in het licht van de Zon der gerechtigheid, bij het licht van het werk van de Heilige Geest. En zo geeft het Goddelijk schenken uit soevereine liefde, het hart vrijmoedigheid Hem aan te nemen en te kussen. En dat is dan de heilige Welkomsgroet van de liefde des geloofs, die Hem prijst, daar Hij het hart heeft ingenomen en aan Hem verbonden. Waarmede het dan wordt gaande gemaakt tot voorbereiding van het Kerstfeest, dat vanuit Gods onveranderlijke trouw staat te worden.

Het raakt de Gezalfde des Vaders met de vreugde-olie, die het hart met vreugde vervult en alleen vervullen kan. Het is de onuitputtelijke bron van feestvreugde, waarin het beginsel van de eeuwige vreugde gesmaakt wordt, als geschenk van de Heere. En dat op een wereld die in het boze ligt en door een volk, dat bekent de eeuwige dood verdiend te hebben. Daar in Hem en door Hem, Gods heilige wet verheerlijking bekwaam, tot verheerlijking van al Gods deugden, die door ons geschonden zijn. En dat is dan ook de ware en hemelse feestvreugde in de Heere, die geen einde kent. Want zij is uit Hem, door Hem en tot Hem, wat alle roem dan ook uitsluit.

„De heerschappij is op Zijn schouder”, waarmede de heerschappij van zonde, Satan en ongeloof eenmaal en voor eeuwig teniet gedaan zal worden. De levenden, die hier menigmaal door die wrede vijanden gekweld

VAN DE ADMINISTRATIE

Wie kan mij helpen aan het juiste adres van E. de Hoop, Bettekamp 18, 2339 MH Ede? Bijvoorbaat mijn dank. De laatste dagen mochten wij verschillende verrassingen ontvangen, zodat wij weer 15 nieuwe abonnee's konden noteren, w.o. van een zr. uit Dordrecht, 4 door Ds. v.d. Ent en een 2 tal van Ds. zelf doorgegeven, een 3 tal via br. de Heer uit Sliedrecht, en een 2 tal van Mevr.: Dr. te Barendrecht. Extra werd nog ontvangen een gift van f 200,— van Měj. M. te A. en f 20,— aan overbetalingen. Via Ds. Hamstra werd nog ontvangen f 100,— voor de school te Dundas, alles te samen waren het vele verrassingen die werden ontvangen, waarvan wij dankbaar melding maken. Wie verrast ons D.V. een volgende maal?

Adm. „Bewaar het Pand”, Kwartelstraat 74, Alphen a.d. Rijn, giro 704350.

v. d. L.

worden, zullen door des vijands zwaard niet sterven, maar leven, om de grote daden des Heeren eeuwig te prijzen. En op grond daarvan zegt de Heere Jezus tot troost en sterkte van Zijn strijdend volk: „Mij is gegevene alle macht in hemel en op aarde”. Waarop Hij dan laat volgen: „Gaaf dan heen, onderwijst al de volkeren, dezelve dopende in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, lerende hen onderhouden alles wat ik u geboden heb”. Waarvan door de profeet is gezegd, in verband met de komst van Christus: „Alle instrument, dat tegen u bereid wordt, zal niet gelukken en alle tong, die in het gericht tegen u opstaat, zult gij verdoemen; dit is de erve der knechten des Heeren en hun gerechtigheid is uit Mij, spreekt de Heere”.

„En men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst”. „Want Zijn naam is een olie, die uitgestort wordt, daarom hebben de maagden Hem lief”. De hemelse en heerlijke geur van deze olie, heeft een hartvernieuwende kracht, tot verbinding aan Hem, om Hem in alles hartelijk lief te hebben. En die liefde strekt zich uit tot in de eeuwige heerlijkheid. En temeer daar Zijn naam ook Wonderlijk is. Daar de Zoon van God de menselijke natuur heeft aangenomen tot de enigheid van de Goddelijke persoon. Wat Zijn ambtelijke bediening zo wonderlijk doet zijn in het hart der Zijnen. Daar het beeld van God er door tot volle heerlijkheid zal worden gebracht, en dat tot verheerlijking van Zijn naam.

De Zoon van God was in de Goddelijke verlegenheid, omtrent het Goddelijke verlossingsplan, Gods Raadsman, door te antwoorden op het Goddelijk vragen: „Want wie is hij, die met zijn hart borg worde, om tot Mij te genaken?” En wel met dit Woord: „Ik heb lust, o mijn God! om Uw welbehagen te doen en Uw wet is in het binnenste van mijn ingewand”. Waarop de Vader Hem kwam te antwoorden: „Gij hebt gerechtigheid lief en haat goddeloosheid, daarom heeft U, o God!, Uw God gezalfd met vreugde-olie, boven Uw medegenoten”.

Op de vraag van het hart, dat ontdekt is aan Zijn totale verdorvenheid: Is er enig middel, waardoor wij de straf ontgaan mogen en wederom tot genade komen? Antwoordt Paulus: „Het heeft Gode behaagd Zijn Zoon in mij te openbaren”. En zo is Christus als de sterke God de Verwerper en de Toepasser van de zaligheid. En ook Vader der eeuwigheid, daar Hij in de naam des Vaders tot ons komt. Om dan eenmaal Zijn bruid, zonder vlek of rimpel aan de Vader voor te stellen. En zo is Hij de Vredevorst, Die vrede sticht in het hart tot verkrijging van de vrede, die alle verstand te boven gaat.

En uit deze bron is het mogelijk, door het kinderlijk geloven uit het Goddelijk beloven, voorbereid werkzaam te mogen zijn, voor het Kerstfeest dat staat gevierd te worden. Maar dan ook in afhankelijkheid van de dierbare werking van de Heilige Geest.

Soest

R. Kok

VAN DE REDACTIE

1. Ds. Van Leeuwen. We kunnen tot onze blijdschap mededelen, dat het naar we van onze mederedacteur hoorden met zijn vrouw naar omstandigheden goed gaat. Zij heeft 21 injecties ontvangen, waarop haar lichaam gunstig heeft gereageerd. Ook haar tijden zijn in Gods hand. De Heere gedenke onze vriend en broeder en zijn echtgenote in deze moeilijke omstandigheden in Zijn gunst en Hij moge doen instemmen met wat we belijden in onze Heidelbergse omtrent de voorzienigheid Gods.

2. Ds. Slagboom. Ook ten aanzien van deze medewerker kunnen we goede berichten doorgeven. We weten, dat hij voortvarend is en zich ten volle geeft voor de dienst des Heeren. Hij heeft zijn arbeid hervat, maar gezien zijn voortvarendheid is het wel gewenst, dat hij de nodige voorzichtigheid in acht neemt om tot volledig herstel te komen. We willen hem namens al onze lezers van harte groeten. Wellicht komt er binnenkort weer een serie artikelen van zijn hand in ons blad.

3. Gideon. De gelegenheid om zich voor dit boek op te geven staat nog open. Men kan zich bij mij schriftelijk of telefonisch opgeven. Er komen nog steeds bestellingen binnen. Vandaar even deze herinnering. Men zal er geen spijt van hebben, wanneer men zich dit boek van Ds. Van der Ent, onze medewerker voor de jeugd (en voor ouders) aanschafft. We noteren graag nog vele bestellingen. Sommige mensen moeten een stootje hebben. Daarvoor is deze herinnering bedoeld.

B.

SCHOOL VOOR DUNDAS EN HAMILTON

Hamilton, Ont, Canada
12 oktober 1978

Geachte Ds. Blom

Het dacht mij goed om u persoonlijk een brief te schrijven en u het een en ander mede te delen in verband met de opening van de Rehoboth Christian School van Dundas en Hamilton.

De gedachte om te schrijven wordt ook gevoed door het hartelijke en daadwerkelijke medeleven van onze vrienden van het „Bewaar het Pand” en anderen family leden die ook hun steun gegeven hebben dat ten eerste wordt gewaardeerd door ons allen hier in Canada.

Op 5 september j.l. werd het eerste schooljaar aangevangen van onze eigen school. Op verzoek van de hoofdonderwijzeres Miss F. Noorduyn waren Ds. den Butter, het schoolbestuur en sommige ouders alsmede sommige kerkeeraadsleden aanwezig. Het was een ontroerend moment onze kinderen daar te zien spelen rondom hun eigen school. Om ongeveer negen uur werden de kinderen tot de orde geroepen en werden er 4 rijen gevormd. Voor elk leerkracht 1 rij van hun leerlingen.

Wij zijn toen voorgegaan en heb ik gelezen Genesis 26:1-5 en 12-22 en mocht ik een korte toespraak houden en heb getracht de betekenis van de naam „Rehoboth” uit te leggen.

We hebben geprobeerd de kinderen te doen begrijpen, dat het alleen mogelijk was om een eigen schoolgebouw te bezitten, omdat de Heere er ruimte voor gemaakt had. De Heere heeft het mogelijk gemaakt door Zijn goedheid en trouw. Daarom is het ook een bijzondere school. We mochten er ook op wijzen, dat het een waterput was, die gevoed werd door „springing” of wel „levend” water en dat dat heen wees naar Christus. We hebben de kinderen aangespoord om in gehoorzaamheid aan de teachers hun plicht te doen. De teachers werden aangespoord ook in hun moeilijkheden uit die bron water te putten, omdat er een nimmer eindigende stroom is in die Christus voor hen, die Hem ootmoedig aanlopen.

Ds. den Butter sprak toen ook de kinderen nog toe met de woorden van de psalmist: Van mijn jonksheid aan hebt gij mij onderwezen. Ds. den Butter bracht naar voren dat het niet

vader of moeder, of zelfs de teachers waren maar dat het de Heere was, die Goddelijk onderwijs gaf door de werking van de Heilige Geest. Hij bracht op kinderlijke manier naar voren hoe belangrijk het is om de Heere vroeg te zoeken en Zijn wegen te leren. Daarna sprak Miss Noorduyn de kinderen en haar collega's nog toe. Zij sprak de bede uit, dat de Heere nog ruimte mocht maken en de harten van de kinderen, van haar collega's, ja van allen die aanwezig waren.

Ds. Den Butter heeft toen met dankzegging geeindigd mede met de pleiting, dat we voor trotsheid bewaard mochten blijven, omdat het alles uit Hem was. Tot slot werd de Canadese vlag gehesen (die we toch ook lief hebben gekregen) en zongen we met de kinderen het nationale volkslied „Oh Canada!” Het was met een dankbaar hart, dat een ieder naar huis keerde, nadat de kinderen ordelijk naar hun klaslokalen werden gebracht. Er schoot me wel een brok in de keel, toen ik van het schoolterrein wegreed en door de geopende ramen de kinderen psalmen hoorde zingen. Wat is de Heere toch genadig met ons.

We willen nu iets schrijven over de officiële opening die gehouden was op zaterdag 7 oktober j.l. Dit was verandert van 16 september omdat we hoorden dat Ds. Hamstra van plan was naar Canada te komen. Doordat er de dagen voorafgaande aan de opening veel regen was gevallen en ook omdat het een betrekkelijke koude dag was besloot het bestuur om de openingsplechtigheid in de kerk van Dundas te houden. De opkomst was alle verwachting te boven. Er waren wel zo ongeveer 450 mensen, velen van heinde en ver. Er was een dankbare stemming en een gevoel van goede samenhoorigheid. Maandag 9 oktober is onze nationale dankdag. Maar 7 oktober was wel een speciale dankdag voor de gemeenten Hamilton en Dundas.

Om 2 uur begonnen we met het zingen van psalter 425:5-6 (Psalm 105:5, 24), we lazen Jozua 4 en gingen voor in gebed.

De aanwezigen werd een hartelijk welkom toegeroepen, in het bijzonder de uitgenodigde sprekers: Ds. Hamstra, Ds. den Butter, Ds. Bos, de burgemeester van West Flamboro (gemeente Dundas) en mr. Soley, de boer van wie we het land gekocht hebben.

We mochten even stil staan bij het voorgelezen Schriftgedeelte en wel voornamelijk bij de woorden „Wat zijn deze stenen?” We mochten er op wijzen dat deze stenen opgericht werden tot een monument op God's bevel. Dat het ook een memorial van God's trouw was. Zo mogen we ook het schoolgebouw zien als een monument van God's verbondstrouw. De Heere heeft een speciaal interest in de kinderen die op het erf van het verbond geboren worden en in de doop komt Hij tot hen dat Hij een God voor hen wil zijn. Hij roept ook de ouders en opvoeders toe „Laat de kinderkens tot Mij komen en verhindert ze niet, want voor zulk is het Koninkrijk Gods”. God roept ook die kinderen toe: zoek Mij vroeg, in de dagen uwer jonkheid etc. Het wonder is nu dat de Heere niet alleen met de eis komt om Hem te zoeken, maar dat Hijzelf ook de middelen voorziet en schenkt, dat ze mogen roepen en zoeken en ook mogen leren wie ze roepen moeten. De Heere wandelt de kinderen ook vol trouw na, ook in deze dat ze nu onderwijs mogen ontvangen dat hen „wegwijs” maakt. We hebben de ouders op hun verantwoording gewezen, want dat is toch wel het eerste vereiste. Dat de ouders hen zullen onderrichten en doen onderrichten in de aforesaid doctrine, en we spraken de hoop uit dat de ouders een levend voorbeeld mochten zijn door een Godzalige levenswandel te betrachten. Dat alles moge medewerken tot eer van Zijn naam en dat we Hem mogen vrezen alle dagen.

Na nog een kort dankwoord uitgesproken te hebben tot allen die hun medewerking gegeven hebben met de bouw van de school, werd het woord gegeven aan Ds. Hamstra. Ds. Hamstra sprak naar aanleiding van de overdenking van onze eerste nieuwsletter: Jesaja 44:3b: „Ik zal Mij Geest op uw zaad gieten en Mijnen zegen op uw nakomelingen. Spreker bracht naar voren het noodzakelijke werk van de Heilige Geest om al het gehoorde toe te passen aan onze harten en de harten van onze kinderen. Dat het zo noodzakelijk is om daaruit bediend te worden, en als dan de Heere de belofte van de tekst vervuld, wij welgetroost leven en gelukzalig sterven mogen.

De schoolkinderen zongen toen psalter 322:1-3-4. Dat werd keurig gedaan.

Ds. Bos sprak toen als afgevaardigde van de synodale committee voor het Christelijk onderwijs. Spreker wees er op, dat de kinderen Israels een vechten te wachten stond nadat ze de Jordaan overgetrokken waren. Dat ze voort moesten, steeds vooruit. Dat wij niet stil mogen gaan zitten, maar in 's Heeren krachten, en alles van Hem verwach- tende, biddend en werkend voort moeten gaan.

De burgemeester, Mr. Ken Harper, bracht de groeten over van de gemeenteraad van West Flamboro. Hij wenste ons alle succes. Daarna kwam Mr. Soley de boer aan het woord. Hij sprak zijn waardering uit dat het schoolgebouw nog op tijd klaar gekomen was (al had het wel gespannen) en dat hij het fijn vond om onze kinderen tot „buur” te hebben. Hij sprak de wens uit dat het onderwijs tot voordeel van de kinderen en de kerk mocht zijn.

Ds. Den Butter sprak het slotwoord. Hij richtte zich voornamelijk tot de kinderen.

Spreker zei dat hij goede berichten en kwade berichten gehoord had van de kinderen. Het goede was dat nu alle kinderen waren allemaal hetzelfde van dezelfde kerk, en hoorden nu ook op school wat ze thuis en in de kerk hoorden. Het kwade nieuws was dat de teachers zo streng waren. Spreker wees de kinderen er op dat dit goed en noodzakelijk is om discipline te leren. Dat dat ook een Goddelijke opdracht is voor de teachers, dat God eist dat van de ouders, de kerk en teachers alike.

We zongen nog psalter 213:1-3-4 (Psalm 78) waarna Ds. Den Butter eindigde met gebed. De aanwezigen werden nog hartelijk bedankt voor hun belangstelling, waarna we „open huis” hadden. De school mocht bezichtigd worden zowel het werk van de kinderen. Een ieder was meer dan tevreden met alle dingen die te zien waren. Het schoolgebouw zie er ook keurig uit. Er zijn 6 lokalen. Op 't ogenblik zijn er 4 in gebruik als klas. Klassen 1 en 2; 3 en 4; 5 en 6; 7 en 8 elk in een klaslokaal. De overige lokalen worden gebruikt om gezamenlijk te zingen enz. In deze 2 lokalen hadden de dames tafels gereed gemaakt met allerlei eigen gebakken koek en cake, terwijl er broodjes met kaas en ham waren voor de verafwonende. Liters koffie werden er natuurlijk ook verslonden. Veel vrienden en bekenden ontmoet, ook uit Norwich. Het was een goede dag en dankbaar mochten we naar huis terugkeren.

Het is inmiddels al laat in de nacht geworden. Ik hoop dat mijn Hollands nog goed genoeg is en u het lezen kunt. Dat de Heere u ook nog goed en nabij mag zijn is onze hartelijke wens.

Met vriendelijke groeten Hugo Herfst.

Naschrift. Hierboven vindt men de brief van Mr. Herfst. Zijn Hollands is nog heel goed leesbaar. Daarom nemen we die in zijn geheel, zonder verbetering, op. We zijn dankbaar, dat we op deze wijze onze lezers kunnen inlichten.

B.

Terverklaring:

teachers	= onderwijzer(es)
memorial	= herinnering
aforesaid doctrine	= voorzeide leer
committietee	= commissie
alike	= eveneens

IN DE STUDEERKAMER

VAN EEN PREDIKANT

„O, God, hoor mijn ernstige smeking in verbinding met dit televisietoestel. Verwijder haar machtige invloed op mij en mijn familie. Geef ons de liefde en het verlangen naar U en Uw Woord, inplaats dat wij hadden voor haar programma's. Help ons, dat we ijerig evenveel tijd gebruiken om voor U in gebed neer te knielen, als we tot nog toe gebruikten om voor haar te buigen.

Voed ons met het zuivere brood van den Hemel, inplaats van haar dwaasheid, bloedvergieten en zedeloosheid. Geef ons inplaats van haar wereldse muziek, het gezang van Uw Geest in onze harten, opdat opnieuw psalmen, lofzangen en geestelijke liederen in onze harten weerklinken. Geef, dat we de uren, die we in ijdelheid verdeden door voor haar te zitten, voortaan uit mogen kopen om vele personen te mogen behouden. Leer ons meer volkomen, hoe te bidden voor verloren mensen, met de gevoelige energie die we voor haar verspilden.

ALLE BEGRIP TE BOVEN (12)

3. In de jaren twintig van de negentiende eeuw (5).

O Sukey, Sukey, wat ziet dat er lelijk uit. Hoe kwam dit? Wat zal ik doen? O, arme man, als hij het maar had kunnen begrijpen, maar al had ik het hem verteld, hij zou het toch niet hebben begrepen. Voor mij zag het er niet zo lelijk uit, want hierin gevoelde ik de liefdevolle weldadigheden van God aan mij onwaardige. We kregen al gauw het ledikant beneden. Toen ging John naar de hoekkast; daarin stonden drie koppen met schotels en allerlei serviesgoed en een kleine kan met melk, die ik 's morgens gekregen had. Er was geen tijd om iets uit de kast te nemen, maar John rukte die met geweldige kracht los, terwijl hij haken en spijkers en al mee uit de muur trok. Net toen hij dit gedaan had, kwam er een stroom van mensen aan, die zich naar ons toe haastte. Zij hadden de vlammen van verre gezien, toen ze uit de kerk kwamen en mannen, vrouwen en kinderen haastten zich in een menigte naar de plaats. Toen had ik genoeg helpers. Ach, maar het was de Heere, Die dit alles voor mij gedaan had. Hij had mij die zoete troost in mijn ziel gegeven; wat zou mij zo goed gedaan hebben als dit?

We kregen het huis al gauw leeg. Niemand durfde een poging te doen om iets uit het huis van John Morgan te redden, want het vuur was aan zijn kant van het huis begonnen; de vlammen waren al hoog geklommen, toen de brand ontdekt werd. De mensen waren het daar allemaal over eens.

Ik verloor één kleine driepotige tafel, die ik aan hem geleend had. Behalve deze werd er niets van al mijn spullen gemist. Dit was zoals de Heere het wilde hebben. Het was alles Zijn werk. Ik wist amper waar ik was al die tijd, terwijl ik bezig was mijn boeltje te redden. O, mijn ziel was verheugd in God mijn Zaligmaker. Ik was helemaal buiten mezelf in het overdenken van Zijn wonderlijke liefde voor mij, onwaardige, zwarte, verdorven, helwaardige zondares.

Toen al de spullen uit het huis waren en het dak instortte en de vlammen opstegen en de rook, keek ik op en verwonderde mij. Het was een vreselijk gezicht te denken, wat ik door mijn zonden verdiend had en welke een verlossing de Heere mij gebracht had. Mijn ziel had op het punt gestaan om in de diepste hel te vallen en Hij strekte Zij hand uit en rukte mij uit, zodat ik niet verbrandde. Wat een grote verlossing zond Hij mij in dat donkere uur! Ik kon niet aan mijn uitgeteerde lichaam denken, maar nu zorgde Hij daarvoor en redde voor mij die wereldse dingen, waar ik in dat donkere uur geen aandacht aan kon schenken. Loof de Heere, o mijn ziel!

Toen de mensen al de spullen zagen, die ik alleen naar buiten gedragen had, verbaasden zij zich. Er waren nog veel meer dingen dan hier opgenoemd zijn. Ik kan het mij niet allemaal meer herinneren, de broden, het varkensvlees, een hele zak met bloem, ik heb het allemaal uit het huis gehaald, hoé en op welke manier zou ik niet kunnen zeggen, maar dit weet ik wel, dat ik, toen ik de hopen spullen zag, die ik zelf naar buiten gebracht had, me daar zeer over verwonderde en de mensen ook. Maar, Suky, zeiden ze, jij hebt *dat* toch nooit naar buiten gebracht, je hebt *dit* toch nooit gedragen? Wat, jij helemaal alleen? Neen, neen (Ik zou dat wel tegen hen gezegd hebben, maar ze zouden mij niet begrepen hebben), deed ik het? Neen, het was mijn God. Hij droeg die dingen voor mij. Dat weet ik, want ik had niet de minste kracht, totdat hij die wonderbare kracht in mijn ziel zond, ja, en ook in mijn lichaam. Zo, hierdoor weet ik, dat het Zijn werk is. Ik was geheel buiten mezelf

Bevrijd ons van de honger naar haar voorstellingen, en vergeef mij, dat ik het zo lang in mijn huis heb toegelaten. Herstel in onze familie, beide het verlangen en het vermogen, om te lezen wat nuttig is voor onze opvoeding en stichting. Moge deze afgod en ieder ander ding dat op enigerlei wijze onze geestelijke groei heeft verhinderd, voor altijd neergeworpen zijn voor Uwe heerlijkheid.

O God, help mijn familie dit te zien zoals ik doe, opdat we verenigd mogen zijn in onze beslissing U de eerste plaats te geven als het Hoofd van dit huis".

Deze daad (de verkoop van het televisietoestel) is niet haastig gedaan in een tijd van opwindings, maar na een zorgvuldige en ernstige overweging van de schadelijke gevolgen, die de televisie had op ons gezin als een geheel. Het was in een zitting van het Algemeen Bestuur in Buffalo, dat God dit als een druk op mij legde, en ik wist dat ik Hem moest gehoorzamen, door dit ding uit ons huis te verwijderen. Ik ben me bewust, dat dit niet verhindert dat de familie ergens anders heen gaat om naar de televisie te zien. Maar ons huis zal tenminste niet meer bijdragen aan de boze gevolgen ervan voor hun leven. En ik kan alleen maar bidden, dat zij zien mogen, dat deze daad uiteindelijk voor hun bestwil zal zijn. Moge de liefde van God zo onze harten vervullen, dat we niet missen zullen, wat Hij van ons wegneemt. En moge Hij ons helpen geduldig te zijn met hen, die dit nu nog niet op dezelfde wijze zien.

Het geld, dat we voor de televisietoestel ontvingen is gegeven voor het zendingswerk in Vietnam.

Een schuldig bevonden en overtuigde predikant. (overgenomen uit The Alliance Witness).

Naschrift. Ds. Van Leeuwen zond het bovenstaande stuk ter opname in Bewaar het Pand. We geven het daarin gaarne een plaats. De t.v. is een instrument in de hand van Satan om zielen te verderven. Daarom had deze predikant zijn toestel niet moeten verkopen, maar het moet vernietigen. Nu kunnen anderen van deze kijkkast van de duivel, zoals Prof. Wisse de t.v. eens noemde, gebruik maken tot hun ondergang. De rechte conclusie trok iemand, die het verderfelijke van de t.v. ook voor zijn gezin inzag. Hij sloeg het toestel in elkaar, laadde de brokstukken op zijn auto, ging daarmee naar een diepe waterput en wierp daar de brokken in. Die konden daar geen kwaad meer doen. Op de plaats, waar de t.v. gestaan had, zette hij oude schrijvers neer, die hij van zijn vader geërfd had, met de bedoeling die te gaan lezen. Het is onbegrijpelijk, dat mensen, die zich christen noemen zichzelf en hun gezin er aan wagen. De haren rijzen ten berge als je hoort wat er voor de t.v. verschijnt. Het is goddeloos en zedeloos. We mogen met de werken der duisternis geen gemeenschap hebben. Te zijner tijd hopen we nog wel eens een artikel over deze aangelegenheid te plaatsen. B.

geheven door de overvloed van vertroosting, die in mijn ziel was gevloeid, doordat Hij die gezegende en hemelse dingen weer vernieuwde, waarvan ik dacht, dat ze voor altijd verdwenen waren. Ik dacht niet aan mijn lichaam of aan aardse goederen in al die tijd, dat ik bezig was om mijn boeltje naar buiten te dragen. Waarlijk, het was de Heere, Die mij in het midden van de vlammen in het leven hield. Ja, Hij hield mij in het leven en gaf mij leven, beide lichamelijk en geestelijk; zo zeg ik: Hem zij al de eer.

Toen ik bij de hoekkast kwam was er geen kop beschadigd noch iets gebroken of enigszins benadeeld. En daar stond de kan met melk op de plank, nog precies zoals ik die er 's morgens neergezet had, er was niet één druppel, zelfs niet één, gemorst op de plank. Wel, hoe kwamen bij het zien van deze kan met melk Zijn weldadigheden opnieuw in mijn gedachten, te denken, dat Hij Zijn hand uit zou strekken om mijn kan met melk te sparen? En al de mensen zagen het en verwonderden zich er over. Maar ik, ik wist hoe het kwam: het was het werk van de gezegende Heere om mijn ziel te onderwijzen omtrent zijn tedere weldadigheden.

Wel, de mensen gingen een wagen halen en zetten de spullen daarop, en zij werden naar Star Coppice gebracht, waar mijn zuster Winny Roberts woonde, maar ik ging zelf naar Churton Square. De oude Mat Spencer vroeg mij in haar woning en haalde een pan met water om mij te wassen. Ik was geheel en al roet en zwart en rook. Mr. Charles en Mr. Bernard kwamen mij opzoeken. Mr. Berhard zei op treurige toon tegen me: „Sukey, waar zal je woning nu wezen? Je hebt geen huis meer!” O, hoe vaak moet ik aan deze woorden denken: „Je hebt geen huis meer!” Maar mijn huis is in de hemel, ja waarlijk!”

4. De jonge mannen van Cambridge (1).

„Mr. Berhard?” Ja, de kleine jongen, die op vier-jarige leeftijd in Pulverbach aankwam, is nu Mr. Berhard, een jongeman van drie en twintig jaar, klaar om in mei van hetzelfde jaar bevestigd te worden als diaken in de St. Mary-le-Bone kerk in Londen. Evenals zijn vader en zijn grootvader had hij een M.A. graad behaald in Cambridge. In de ogen van de familie was hij in de plaats gekomen van hun geliefde William, die daar gestorven was. O, wat moet dit van groot belang voor Matilda zijn geweest. De familie was bekend met de omgeving van Cambridge. Hun oom, Professor William Farish, was daar nog steeds en Ds. Charles Simeon was nog predikant van de Trinity kerk.

De invloed, ja het hele leven van Charles Simeon had een krachtig stempel op de theologische scholen in Cambridge gezet. Zijn naam was wijd en zijd bekend en geëerd. Hij was ondertussen te boven gekomen de jaren van vervolging van de kant van studenten en gezagsdragers om de getrouwheid, waarmee hij het evangelie in al zijn volheid preekte. Hij zei tegen zichzelf: „Ik herinner me de tijd, dat ik erg verrast was als een collega van mijn eigen school het waagde gedurende een kwartier of een uur met mij te wandelen op het gazon vóór de Clare Hall, en gedurende vele jaren nadat ik predikant geworden was, was ik iemand over wie men zich verwonderde, omdat er zo weinigen waren, die enig belang in ware godsdienst stelden”. „Een paar invloedrijke mannen”, zegt Dr. Moule, „waren het van het begin af in wezen met hem eens, vooral Isaac Milner van Queens' en William Farish van Magdalene.

Voor de jeugd

Beste Jongelui!

De brief van Paulus aan Filemon 33

„Maar ik heb zonder uw goedvinden niets willen doen, opdat uw goeddadigheid niet zou zijn als naar bedwang, maar naar vrijwilligheid”.

Fil.:14.

Paulus had dus Onesimus wel bij zich willen houden, opdat hij hem zou kunnen dienen in de plaats van Filemon. Hij zocht echter ook in deze het 10e gebod te beoefenen, dat zegt: Gij zult niet begeren..... uws naasten dienst-knecht. Zo hebben we het de vorige keer vernomen.

De vraag blijft echter liggen of we het ook ter harte hebben genomen.

Wij vernemen zoveel behartigingswaardige dingen, dat zijn dingen die waard zijn ter harte genomen te worden, zonder dat we het in werkelijkheid doen.

Wat gedaan moet worden, daar laat Gods Woord geen twijfel over bestaan. Ook niet als het gaat over de verhouding tegenover onze naaste. Want het 10e gebod, dat Paulus in beoefening zocht te brengen, behoort tot de tweede tafel der wet, en daar wordt het ons duidelijk gezegd wat we moeten doen en laten.

Doen en laten, wat God geboden en verboden heeft, daar komt het in het leven op aan. De wereld trekt zich daar weinig of niets van aan. Die is net als Farao die zeide: Wie is de

Heere dat ik hem gehoorzamen zou?

Doch zijn wij in de praktijk zoveel beter? O zeker, we zeggen het niet zo. Dat is al te grof. Maar al zeggen we het niet zo, als ons leven wel zo is, dan zijn we voor God niet beter dan de wereld. Ja in feite nog minder. Want de wereld weet niet beter. Wij weten wel beter. Wij zijn er bij opgevoed. En als we dan toch niet beter doen, dan zal het ons des te zwaarder aangerekend worden.

Jongens en meisjes, leeft hier niet overheen. Menselijke geboden worden in acht genomen. En dat is goed, wanneer ze niet in strijd zijn met het Woord van God. Want dan geldt dat we Gode meer gehoorzaam moeten zijn dan mensen. Doch Gods geboden worden met voeten getreden. Niet alleen in de wereld, maar ook in de kerk.

Ook in de kerk? Vragen jullie misschien. En wij leven zo netjes. Ik zou niet weten waaraan ik mij bezondig. Ik kan een dergelijke opmerking heel goed begrijpen. Toen Paulus, de schrijver van de brief die we overdenken, nog onbekeerd was, dacht hij er ook zo over. Hij leefde „naar de wet Gods onberispelijk”. Dat zegt hij zelf. Maar toen was hij nog blind in geestelijk opzicht. Toen zijn ogen geopend werden ging hij het anders zien. Toen werd die beste, brave man, een schuldenaar aan de ganse wet.

En nu is het voor ons ook nodig, dat onze ogen geopend worden. Dan gaan we zien dat we ondanks onze nette uiterlijke levenswandel, toch een overtreder zijn van al Gods geboden. We beginnen dan farizeër-af te worden.

Ik hoor iemand vragen: farizeër-af worden, wat is dat nu weer?

Nu, Paulus was vóór zijn bekering een farizeër. Dat waren mensen die uiterlijk zeer nauwgezet leefden. Doch zij deden dit niet uit liefde tot God en Zijn gebod, maar om van de mensen gezien en geprezen te worden. Datgene wat op liefde geleek, was in werkelijkheid niets anders dan liefde tot zichzelf.

Toen Paulus bekeerd werd, in de zin van wedergeboren, toen werd alles anders in zijn leven. Toen werd al zijn gerechtigheid een wegwerpelijk kleed. Toen was de buitenkant van zijn leven niet beslissend voor God, maar de binnenkant. En van binnen zat hij vol met onheilige „begeerten”. Begeerten die allemaal op zichzelf gericht waren en niet op God. Hij kreeg toen andere begeerten, namelijk om tot eer van God te leven en om Zijn gebod te doen. Niet om er een geëerd mens door te worden, maar omdat de Heere het zo waardig is.

Kijk, jongens en meisjes, daar gaat het nu over. Dat is het beginsel van de vreze des Heeren. God dienen om God. Dan gaan we ook Zijn geboden betrachten. En van het betrachten van Gods geboden, is dan de liefde de drijfveer.

Denkt niet dat dit eenvoudig is. Want zelfs een man als Paulus had er nog moeite mee. Hij zegt het zelf: Als ik het goede wil doen, dan ligt het kwade mij nabij. Het willen is wel bij mij, maar het volbrengen heb ik niet gevonden.

Dit kwam, omdat hij nog een deel in zijn leven ontdekte, dat nooit bekeerd werd. En dat deel is de oude mens, of ook wel de vleselijke mens genoemd. En dat is een „vreselijk” mens. Want de vleselijke mens bedoelt nooit God; maar altijd zichzelf. Alleen de geestelijke mens gaat God bedoe- len. Zijn begeerten worden op God gericht. Vanuit die op God gerichte begeerte, wordt dan de bede geboren:

Och, of wij Uw geboën volbrachten!
Gena, o hoogste Majesteit!
Gun door 't geloof in Christus krachten,
Om die te doen uit dankbaarheid.

Wie dat in der waarheid bidt, is op dat moment geen farizeër. Die is dan voor een ogenblik farizeër-af. Ik zeg: Voor een ogenblik. Want dat farizeërs bestaan blijft, zo lang als de mens in dit leven is. Hij wordt er eerst voor goed van verlost, als hij sterft. Dan gaat hij voor eeuwig alleen God bedoelen. Dan is de liefde volkomen. Dan bedoelt men nooit meer zichzelf.

Gods kinderen kunnen daar wel eens naar verlangen. Leeft dat verlangen ook in jullie hart? Als dat echt in jullie hart leeft, dan is dit een bewijs dat jullie kinderen van God zijn. Want het is een vrucht van het nieuwe leven.

Paulus had dus Onesimus wel bij zich willen houden. Maar hij wilde dat niet doen zonder het goedvinden van Filemon. Want het was uiteindelijk zijn slaaf, zijn knecht. Dat drukt hij dan uit in de tekst die hierboven staat.

„Maar ik heb zonder uw goedvinden niets willen doen, opdat uwe goeddadigheid niet zou zijn als naar bedwang, maar naar vrijwilligheid”. Paulus wil Filemon niet dwingen om hem Onesimus af te staan, wat op zichzelf van Filemon een goede daad geweest zou zijn.

Wanneer we gedwongen moeten worden om goed te doen, dan heeft het „goeddoen” daarmee tegelijkertijd zijn waarde verloren. Goeddadigheden, dat zijn goede daden, moeten altijd vrijwillig worden verricht. Als Filemon Onesimus vrijwillig, zonder dat hij daar enige pressie op uit behoefde te oefenen, zou willen afstaan, dan kon Paulus daar vrede mee hebben.

Als Filemon Onesimus vrijwillig zou willen afstaan aan Paulus, dan zou dit voor Filemon een offer betekend, een vrijwillig offer voor de dienst des Heeren.

Dat vraagt de Heere ook van ons. Hij vraagt geen gedwongen offers, maar vrijwillige offers. Ik zeg altijd, en dat zou ik hier ook door willen geven: God heeft onze gaven niet nodig. Als je niet van ganser harte je gaven aan de Heere geven kunt, houdt ze dan voor jezelf. Je moest er eens spijt van krijgen dat je iets aan de Heere gegeven hebt.

Doch als je het vrijwillig mag doen, dan is het de Heere aangenaam. Het gaat dan ook niet over het vele, doch over het ware. Het penningske van de weduwe, uit liefde gegeven, heeft in de ogen des Heeren groter waarde dan een grote gift van de overvloed. Ik hoorde eens iemand zeggen: De kerk krijgt van mij niets, die heeft geld genoeg. Dit is natuurlijk een geheel verkeerde instelling ten opzichte van de kerk. Want het gaat er niet over of de kerk het al of niet, meer of minder nodig heeft, doch het gaat over de vraag: Wat is de Heere je waard? Het antwoord op deze vraag wordt mede bepaald door wat je voor de Heere en Zijn dienst over hebt.

Ik kwam eens bij een man, oud en zat van dagen, die er nog al warm bij zat. Hij klaagde over een dor, ellendig leven. Hij bad wel, maar de Heere hoorde niet. Het was donker en benauwd van binnen. Het was om er medelijden mee te krijgen. Je wilt dan zo'n man helpen. Hij is aan de avond van het leven en de nacht komt. Ik vroeg hem, daar ik niet begrijpen kon, als hij dan zo ernstig bad, dat de Heere hem niet hoorde, wat de Heere hem dan wel waard was. Hij antwoordde: De Heere moet je alles waard zijn. Nu, dat stemden wij dadelijk toe. De Heere moet je alles waard zijn. Maar dat was de vraag niet. Gevraagd werd: Wat is de Heere je waard? En het antwoord bleef achterwege. De man is zo gestorven. En ik vrees.....

Ik geloof dat deze man niet de enige is. Menigeen die dit leest, gevoelt er zich mogelijk op aangesproken. Als dat zo is, ga er dan niet aan voorbij.

Want het blijft altijd gelden: Wat is de Heere je waard? Als de liefde tot de Heere ontbreekt, dan zal men aan de Heere en zijn dienst niet te veel geven. Terwijl, als de liefde in het hart aanwezig is, beleden wordt: De Heere is al mijn liefde waardig. En dan blijft het niet alleen bij woorden. Maar dan zal men ook in de daad gestalte zoeken te geven aan de liefde. En dan wordt men van het geven niet armer. Wel rijker. Want de Heere weet het dubbel te vergelden. Denkt er maar eens over na.

Jullie aller vriend

Ds. H.C.v.d. Ent.

Reformatorisch-wijsgerige bezinning op medisch-ethische vragen

Het oktober-nummer van het orgaan van de Vereniging voor Calvinistische Wijsbegeerte (BEWEGING 78) is gewijd aan ethische vragen rond de moderne geneeskunde.

U treft artikelen aan over 'moderne medische machtsmiddelen' (prof. dr. ir. J. H. van Bommel), over „medische ethiek in beweging” (prof. dr. G. A. Lindeboom), over „Medische ethiek en euthanasie” (dr. D. J. Bakker), over „abortus provocatus” (dr. A. W. Mante) en over „eugenetica” (dr. R. W. M. Croughs).

Dit thema-nummer over „medische ethiek” telt 20 royale pagina's, si fraai geïllustreerd, en is te verkrijgen bij het Centrum voor Reformatorische Wijsbegeerte, Postbus 149, Maarsse, telefoon 03465-60945. (f 3,50 incl. verzendkosten).

AANMELDING VAN STUDENTEN

Zij, die met ingang van het schooljaar 1979/1980 de Pedagogische Akademie of de Opleidingsschool voor Kleuterleidster willen bezoeken, kunnen zich daarvoor vanaf heden tot 1 maart 1979 aanmelden.

Onderwijzersopleiding

Tot de P.A. zijn toelaatbaar, zij, die het diploma gymnasium, atheneum, havo en de akte van bekwaamheid als leidster bij het kleuteronderwijs bezitten en zij, die weliswaar niet in het bezit zijn van diploma gymnasium of atheneum, doch de zesde klas van een dergelijke school hebben doorgelopen.

Opleiding voor kleuterleidsters

Tot de O.K. zijn in beginsel toelaatbaar zij, die het diploma mavo-4 of een bewijs van overgang van klas drie naar klas vier van gymnasium, atheneum of havo bezitten.

Internaten

Studenten, die te veraf wonen om heen en weer te reizen tussen hun woning en de school, kunnen gehuisvest worden in een der jongens- of meisjesinternaten.

Rijksstudietoelagen

Tot 1 februari 1979 staat de mogelijkheid open om een rijksstudietoelage aan te vragen bij het Ministerie van Onderwijs, afd. Rijksstudietoelagen, Kemkensberg 2, Groningen. Desgewenst worden aanvraagformulieren en inlichtingen verstrekt door de dekaan van de thans bezochte school of door de administrateur van onze scholengemeenschap.

Aanmeldingsformulieren

Voorlichtingsfolders en aanmeldingsformulieren worden op aanvraag toegezonden.

Adres

Aanmeldingen dienen te worden gericht aan: Scholengemeenschap „De Driestar”, afd. beroepsopleiding, Ronsseweg 557, 2800 BB Gouda. Tel. 01820-26233.

Ds. Koelmanschool

Grote Haarsekade 123, Gorinchem
zoekt voor zo spoedig mogelijk een:

Part-time onderwijzer(es)

voor één of twee schooltijden per week (taakrealisatie Hoofd der School) en een bevoegde

Lerares handwerken

voor enige uren per week.

Inlichten: Hoofd der School,
M. J. Graveland,
Kortenhoevenseweg 60,
Lexmond. tel. 03474-506.
Sollicitaties aan:
secretariaat Lange Slagenstraat 4A
4205 BW Gorinchem.

VOOR DE JEUGD

DE REIS VAN PJOTR EN LAMIR

door E. KUIJT, paperback f 12,50

Twee Russische jongetjes op een gevaarlijke reis naar hun tante. Zij vertrouwen echter op de Heere God, die hen op een bijzondere manier bewaart.

Een prachtig verhaal dat je in één adem uitleest.

Uitgave van: St. De Ondergrondse Kerk, Huydecoperweg 11,
3701 BP Zeist. Giro: 249300.

Bestellen via: Antw.nr. 80, 3700 VB Zeist, (geen postzegel) Tel. 03404 — 17725.

Vraag ook om onze gratis Nieuwsbrief.

Zojuist verschenen!